

**UDIO GRČKIH ELEMENATA U LEKSICI
»LUČE MIKROKOZMA«**

BOGDAN L. DABIĆ

Filozofski fakultet, Sarajevo

UDK: 808.61/.62—316.3 : 807.73

Izvorni naučni rad

Primljen: 20. 09. 1991.

Prihvaćen: 04. 12. 1991.

Grčki uticaji, kulturni i jezički, počinju od samog dolaska naših predaka na Balkansko poluostrvo. Uz ostale razloge, tome su doprinijeli neposredno susjedstvo i pravoslavna vjera. Srednjovjekovna srpska država bila je posve uređena po vizantijskom modelu, jer je on smatran dostoјnim podražavanja. Njegoš kao teokrata izrastao je, djelimično, na opštesslavenskoj staroj književnosti. Kao crkveno lice, rano je usvojio velik broj grecizama u svome idiolektu. Oni su mu poslužili za izgradnju pjesničkog i filozofskog jezika. To se upravo ponajbolje ogleda u *Luči mikrokozma*, više negoli u drugim njegovim spjevovima. Ovdje upravo dominiraju grecizmi i slavjanizmi, kao nosioci Njegoševe pjesničke misli.

Stara Helada bila je, i dugo ostala, ognjište evropske civilizacije i kulture. Mediteranski bazen zračio je odvajkada svojom kulturom — kako Feničani, tako i Kartaga, Grčka i Rim. Nije slučajno što su baš tamo nastali i veliki kodeksi triju svjetskih religija: *Talmud*, *Biblja* i *Kuran*. U srednjem vijeku smatrao se u (zapadnoj) Evropi da su svega 3 jezika doстоjni da se na njima saopštava riječ Gospodnja svima narodima. To su bili *hebrejski*, *grčki* i *latinski*. U velikome rimskom carstvu bila su u opticanju 2 jezika: na zapadu latinski, na istoku grčki. Njihova uticajna sfera bila je teritorijalno razmeđena, i to dosta precizno. Ipak je zaonda grčki jezik bio pretežniji i kulturno prestižniji. Zbog toga je i upotrebljena reparticija dvaju jezika išla u korist grčkoga. Naime, tamo gdje je grčki jezik pokrio teritoriju — nije bilo mjesta latinskome; a tamo gdje je prevladivao latinski — bilo je i grčkoga.

Antičko kulturno nasljeđe i danas je ugrađeno u temelje evropske kulture i civilizacije. Najvećim tekovinama antičkoga svijeta i danas se smatraju grčka *filozofija* i rimska *pravo*. To je ono najmanje na šta bi se smjelo svesti antičko nasljeđe u današnjoj evropskoj misli, u nauci i kulturi.

Kontakt Srba sa Grcima odvijao se uglavnom u vizantijskoj eposi grčkog jezika. U srednjem vijeku on je započeo samim dolaskom naših predaka iz slovenske pradomovine na Balkansko poluostrvo. Taj kontakt bio je spontan i neminovan, sve dok se nije docnije razvio u pravu (balgarsku) kulturnu simbiozu, ili u suživot — kako bismo to danas rekli.

Intenzivniji doticaj Srba sa Grcima počeo je od čina hristijanizacije (po-krstavanja) u IX vijeku. Od tada je on poprimio organizovane i sistemske oblike. U ono daleko doba hristijanizacija je bila jedina *kapija* — kroz koju su poluvarvarski Sloveni mogli ući u Evropu, kako se to danas kaže. Naime, religija nije samo zbir obrednih radnji, nego je to i sistem moralnih shvatanja, zatim određen način života i filozofija istorije. Dakako, pri raspravljanju o religijskim pitanjima moramo strogo razlikovati *religiju* (vjerovanje) od *crkve* kao institucije. Tek nam je to minimalna garantija da ćemo ostati u oblasti naučnog pogleda na religiju.

Politička i kulturna istorija situirala je Srbe u vizantijsku (istočnu) varijantu hrišćanske kulture i civilizacije. Pošto je religija ujedno i sistem ideoloških pogleda, crkva mora imati i razrađen *jezik* — na kojem će izlagati (svojim zajedničarima) osnovne postavke vjere. U tome smislu treba upravo i shvatiti ono što se obično naziva sveštenim ili sakralnim jezikom. Religija je koncipirana kao veza čovjekova sa Bogom, ali i kao veza čovjeka sa čovjekom. Po riječima velikoga pjesnika »tajna čojku čovjek je najveća«.

Grčki uticaji na Srbe, vjerski i kulturni, stari su onoliko koliko i opštесlovenska pismenost. Njome se taj uticaj najbolje i datira, a potrajavao je vrlo dugo u kontinuitetu. Zapravo on se nije nikad ni prekidal, sve do današnjeg dana. Mijenjao se samo njegov intenzitet i način realizacije. Jezički uticaj krenuo je preko crkvenoslovenskog i usput ćemo istaknuti još nešta u vezi s tim: zahvaljujući Grcima, Sloveni su nekako dobili i svoj vlastiti svešteni jezik, tj. staroslovenski. Tu mislimo na tzv. *kanonski* staroslovenski ili klasični staroslovenski. On je zapravo i bio jezikom slovenske kulture i književnosti. Uvođenje tog jezika označilo je i stvarnu potvrdu da su se Sloveni već uključili u evropski kulturni krug, a da pri tom nisu etnički prestali biti ono što jesu. Time su naši slovenski preci pridodali i četvrti član onome već pominjanom kulturnom trojstvu mediteranskog. Dobili smo novi sakralni jezik, koji je i stvoren pod snažnim impulsom grčkim.

U toku naše političke i kulturne istorije grecizmi su pristizali u naš jezik dvjema različnim stazama: 1) usmenim putem 2) pisanim putem. Odmah ćemo napomenuti da je prvi način ulaska grecizama u naš jezik bio zacijelo pretežniji, jer su se nosioci dvaju jezika teritorijalno dodirivali. Osim toga, treba razlikovati i dvije različne faze (vremenske) u pritjecanju grecizama u sh. jezik: prva je od njih bila ona starija (srednjovjekovna), druga je pak novovjekovna (iz XIX vijeka). U prvoj fazi grčke pozajmice zahvatile su skoro sve oblasti života, a u drugoj one su se već omedile na jezik nauke i tehnike (više u oblasti terminologije). U prvoj fazi grčki leksički uticaji bili su neposredni, dok su oni u drugoj fazi često posredovani velikim jezicima zapadnoevropskim (mahom njemačkim i francuskim). Znatan dio grčkih pozajmica iz XIX vijeka zapravo su vještački sagrađene riječi od grčkih morfema. Ovo treba shvatiti kao jedan od načina europeizacije rječnika u našem jeziku. Dnije ćemo već vidjeti da u Njegoševim

stihovima ima grčkih pozajmica iz obiju faza njihova prodiranja u sh. jezik.

Duhovni život kod Srba, kulturni i vjerski, protjecao je u starijem dobu pod snažnim grčkim uticajem. U staroj srpskoj državi iz pretkosovskog perioda bio je vrlo prisutan odnos prema vizantijskoj kulturi i grčkom jeziku. To, dakako, nije posve isključivalo i kritičan stav prema Grcima — u trenucima kad bi se sukobili interesi državno-politički. Čak i sam vladika Njegoš, iako je bio teokrata, izričao je kadšto i kritičan odnos prema Grčkoj kao matičnoj zemlji pravoslavlja. O tome se čitalac može obavijestiti u stihovima ŠM. Sve ovo što smo dosad saopštili jeste obavezna platforma sa koje i možemo prezentirati našu temu, tj. raspravljanje o leksičkim pozajmicama u Njegoševoj LM.

Prije svega ukazaćemo na Njegoševu stvarnu potrebu, tako reći tehničku, da pribjegne grecizmima — kao značajnome sloju leksike u ovome svome spjevu. Možemo odmah reći da je bila žanrovske prirode: iziskivali su je ton i diktacija ovoga spjeva. Naime, cito spjev je sačinjen u svečanom tonu ode, što se posebno ističe u onim pasažima gdje se slavi i uznosi sve-mogućstvo Boga stvoritelja. Pjesnikov Bog je svemoguć, sveprisutan i stoga blag. »Luča mikrokozma« je religijski filozofski ep, u kojem Njegoš pokreće krupna pitanja *mirozdanja* — kako bi on to rekao. Zanimaju ga zamršeni problemi kosmogonije i kosmologije. Za takvu njegovu pjesničku nakanu trebao mu je i drugačiji vokabular, tj. različit od onoga kakav je imao na raspolaganju u druga dva svoja spjeva. Naime, GV i ŠM su u žanrovskom pogledu jedno te isto: epski spjev u obliku dramskih prizora (s elementima lirske izliva). LM je nešto sasvim drugačije. I neće biti slučajno što u GV i ŠM ima dosta *orientalizama* (po nekolike stotine!), dok ih u LM skoro i nema. Tačnije, ovdje ih je zanemarljivo malo i možemo ih izbrojati na prste jedne ruke. Otkud sad najednom takva razlika, i to kod istog autora? Na to pitanje želimo dati odgovor ukupnim našim člankom.

Naš polazni empirički utisak jeste sljedeći: drugačija koncepcija spjeva LM i osobit pjesnički zadatak uputili su Njegoša na jedan sasvim drugi i drugačiji izvor leksičkih pozajmica. Iz njega je on počeo riječi za svoj pjesnički vokabular. Taj izvor je veoma bogat i oponira se orientalizmima iz GV i ŠM. Radi se o *europeizmima* (u užem smislu riječi) i *slavjanizmima*. Evropeizmi su kod Njegoša mahom zastupljeni grecizmima i latinizmima, a slavjanizmi — slavjanizmima (pravim) i rusizmima. Pri tome su se grecizmi i slavjanizmi pokazali naročito podesni za izlaganje sadržaja i idejā u LM. Ostavljujući razmatranje slavjanizama za neku drugu priliku, u ovom radu ćemo analizirati samo sloj grecizama. Posebno još napominjemo da su grecizmi i slavjanizmi najbolje poslužili Njegošu u tretiranju suštinskih pitanja iz oblasti filozofije, nauke i bogoslovije. Eto zbog čega je pjesnički vokabular LM načelno drugačiji od onoga u GV i ŠM. Naime, LM je jedino vlađičino djelo »čiji predmet nije iz istorije«.

Fabuliranje i maracija u njemu stoga se bitno razlikuju od onoga iz GV i ŠM.

Za razumijevanje teme iz naslova ovog rada potrebno je još situirati Njegoša u istoriju srpske književnosti. U tome cilju pozvaćemo se na Skerlića kao kompetentnog kritičara. U svojoj *Istoriji novije srpske književnosti* on kaže (str. 184): »U poslednjim godinama života došao (je Njegoš) do pune duhovne i književne zrelosti, i počeo stvarati krupna dela. U doba od 1845. do 1851. (poslednjih 7 godina života) izišla su glavna njegova dela: *Luča mikrokozma* (Bgd 1845), *Gorski vijenac* (Beč 1847) i *Lažni car Šćepan Mali* (Zgb 1851).« Uz to Skerlić još ističe i ovo: »Ukoliko je izlazio iz prve mладости, posle mnogih čitanja i razmišljanja, Njegoš je ulazio u jedno visoko religiozno raspoloženje ... i u njemu se javlja panteistički misiljac i intelektualni pesnik.« (str. 184). Takva Njegoševa orientacija i takvo osnovno raspoloženje iskazani su najprije u pjesmi *Filozof, astronom i poeta*. Tamo se kaže:

Ja sam predan sin prirode;
Njezina je knjiga, taine punana.
Radi moga oka vječno otvorena.
Ja pojuci idem kroz mračnu grobnicu
U predele svetle vječite radosti —
Da glas moje lire s glasovima slijem
Lika besmrtnoga kod prestola Višnjeg.

»U tom raspoloženju — veli Skerlić — svoga ozbiljnog duha Njegoš je napisao religijsko-alegorijski spev LM, jedino svoje delo čiji predmet nije iz istorije; epopeju stvaranja sveta i čoveka, borbu Satane protiv andelâ... Spev ima poleta i zamaha, vizija mu je jaka, jezik filozofski — kako ni u jednom spevu srpskom dотле. Religiozno osećanje je vrlo originalno i duboko, i mi nemamo nijednog tako visokog religijskog speva.« (185. str.).

Poznato je da je Njegoš u srpskoj književnoj istoriji ocijenjen kao »pesnik elite i pesnik puka, tako da ga damas učeni ljudi izučavaju, a prost narod zna ga napamet.« Ova je ocjena uglavnom tačna, ali se ne bi mogla primijeniti na LM. Spjev je odista sačinjen u drugačijoj konceptciji i u drugačijem žanru. U *Luči* je Njegoš samo pjesnik elite, a ne pjesnik puka. Zbog toga ovaj spjev i nije imao uspjeha kod (šire) čitalačke publike, ali to se obično prečuti u našim književnim istorijama. Ovo se može objasniti samo time da su i naši književni kritičari — elita. LM je za elitu, ona odista nije za puk! Ako su GV i ŠM štivo za narod, LM je sigurno za dušu pjesnikovu. Ona zacijelo nije bila ni namijenjena širem krugu čitalaca. Nije slučajno što ju je autor smatrao svojim mjezimčetom, volio je i cijenio — više negoli GV. Njegoš je bio pjesnik *predromantizma* i kod njega su uveliko prisutni i elementi pseudoklasizma. Sve je to donekle (pred)odredivalo njegov pjesnički ton i dikciju, a zahtjevalo je i naročit pjesnički vokabular.

Da bismo uopšte mogli doživjeti Njegošev pjesnički tekst i doprijeti do onoga što se obično naziva pjesničkom *porukom*, poželjno je temeljito filološko obrazovanje. Valja znati istoriju sh. jezika, dijalektologiju sh. jezika, crkvenoslavenski i ruski jezik. Tek onda otkloniće se pred čitaocem jezičke prepreke koje mu stoje na putu — pri savladivanju Njegoševa pjesničkog štiva. Posebno to važi baš za LM. Pošto se ponešto od tih strogih zahtjeva formalno steklo i kod autora ovoga članka, namjeravam razmotriti sloj grecizama u LM sa toga šireg stanovišta. Pažljivim iščitavanjem svih 6 pjevanja LM otkrio sam tu više od 100 grecizama. Način njihove prezentacije u ovome radu biće sljedeći:

Najprije ćemo dati grecizme ugrađene u stihovima — onako kao što ih je sâm pjesnik upotrijebio, i to baš u onom istom liku. To znači ne uvijek u podaznom obliku (nominativu, pozitivu, infinitivu) već i u zavisnim oblicima. Svaki će stih pri tome biti numerisan, tako da čitalac može kontrolisati pjesnički kontekst i samog pisca ovih redova. Dalje će biti ponuden azbučni spisak grecizama iz ovoga spjeva i oni će još biti tematski raspoređeni. Evo sad, redom, stihova u kojima je zastupljen po jedan ili više grecizama iz LM:

Iz Posvete

Čovjek bačen pod oblačnu *sferu* (21)
Tad nazdravi časom *Herkulovom* (100)
Radi smrtne tužne *armonije* (120)
Čovjek *organ* dosta slab i ima (121)
Noć *porfire* tvoje tainstvene (147)
Pitagore i ti *Epikure!* (151)
Zli *tirjani* duše besamrte (152)
Poete su pokoljenje ludo (162)
Našu *sferu* da noć ne polazi (163)
Samo duši plamena *poete* (170)
Do opštega oca *poezija* (176)
Zvanje je svešteno *poete* (177)
Dijalekt mu veličestvo Tvorca (180)
Do vratah sam iznikâ *tartara* (186)
Ad na mene sa prokletstvom riče (187)
Obilića, *Dorda* i Dušana (194)
I još koga srpskoga *heroja* (195)
Tartar im je nakaza malena! (200)

Iz I pjevanja

U beskrajan *okean* vozdušni (4)
Naš *orizont* i našu sudbinu (30)
I glas začuh kano gias *angela* (33)
Badava ti vatreni *poete* (37)
Sljedajući stopam *arhangela* (84)
Reče meni svijetla *Ideja* (92)

Već tegotni okov *fizičeski* (95)
Nekakav me sveti *magnet* tegli (110)
Okean su kaplje sastavile (114)
Velju *sferu* igrajućih šarah (123)
Sljedajući zračici *Ideje* (132)
Te ja padnem na brije *kristalni* (153)
Čujem glase besmrtnе *muzike* (156)
I nebesnu njenu *armoniju* (157)
Božestvenim streca *elektrizmom* (160)
U njim sjaše sveta *simpatija* (175)
Za *angela* tvoga hranitelja (182)
Usku *sferu* bezumnog meteža (186)
Materije — u carstvu gnjilosti (200)
Da *atomu* jednom mislećemu (208)
Na brežuljak jedan od *topaza* (219)
Još Bog nek zna što mi *angel* priča
(226)
I zanešen ne čujah *angela* (228)
Stoput više Zemlje od *Urana* (237)
I u trenuć zemni *okeani* (245)
Mirijade lečahu *kometah* (251)
Sa štetrošću prospe *manu* slatku (258)
Te se vide u svijetloj *sferi* (272)
U crnu je oblačen *porfiru* (286)
On *katedru* mračnu sočinjava (289)
Ad se zove, car mu je *Satana* (291)
Sveštenim je *magnetizmom* spase (320)
Bogotvori Cezar s *Aleksandrom* (328)
Stoga smrtni najsjajni *poete* (349)

Iz II pjevanja

Na *kristalnu* krunu Camalara (4)
 Tako trenu besmrtni *angel* (5)
 K nebu sjajnu i *tronu* Višnjega (7)
 Mene uze pod *zefirna* krila (9)
Gle, Idejo, iskro besmrtna! (11)
Okeana ovog zanosile (13)
I Ideju jedan vijek smrtni (22)
I angelska vječna naslaždenja (30)
 Mračni vladac *Ada* nesitoga (37)
Ada ime bi vječno ostalo (41)
 Ne bi *Adam* svoje legione (44)
 Tu se gorde *kedri* i jablani (65)
 Od *topaza* i zračna *rubina* (75)
 Rad *angelah* prvoprestolnijeh (76)
 Tok je njezin besmrtna *Ideja* (84)
 Od *rubina hiljade* mostovah (86)
 Slavoslovni likovi *angelah* (91)
 Na bezbrojne *hore*, legione (92)
I himima vječite ljubovi (95)
 Po nebesnoj blagodatnoj *sferi* (100)
 Njihajuć se na *zefirna* krila (101)
 Na svakome licu *angelskome* (105)
I prelesna Božja *poezija* (107)
 Na vrh gore *tron* se gordi visi (121)
 U *komate* grdnje razdrobile (132)
 Nad prestolma prvih *angelah* (144)
Mirijade sjajnijeh sunacah (147)
 Liju svjetlost u opširnu *sferu* (150)
 Sebe samom na svetome *tronu* (155)
 U opširnu Nebodršca *sferu* (168)
 Sviju (vb) *sferom* Neba blaženoga (172)
 U vozdušni *okean* padaju (174)
 Od *haosa* neobdjelanoga (176)
 Te se blizu gore *trononosne* (192)
Mihaila prvoprestolnoga (196)
 Sest *hiljadah* kolah svjetlijeh (202)
 Slavoglasno horenje *muzike* (211)
 Prekriliše belim *okolima* (220)
 Ušikana tihijem *zefirom* (223)
 Da *zefirna* poodmori krila (226)
 Evo — reče slatkoglasni *angel* (231)
 Dok odjednom svu nebesnu *sferu* (236)
 Prikri šator čistoga *kristala* (237)
 Sa visokim svojim *idejama* (242)
 Na *zefirna* sljedovaša krila (252)
 Druga bješe prozračna *Ideja* (261)
 Izvajana na *kristalni* šator (262)
 Svetoguća *poezija* Tvorca (263)
Hiljade ti božijeh duhovah (273)
 Opiveni njenom *poezijom* (275)
 Kolik Luna na *teleskop* vidna (284)
 Nove, divne, besmrtnе *Ideje* (294)
 U našu se *sferu* svijetlijahu (295)

Novi glasi besmrtnе *muzike* (298)
 Usta *angel* na *zefirna* krila (301)

Iz III pjevanja

Svemogući na *tron* sjedijaše (1)
 Tainstvenom ukrašen *porfirom* (2)
 Tvoriteljnom zanjat *poezijom* (3)
 Prezirući nesnosnu *stihiju* (10)
I s grmljavom nebesne *muzike* (20)
I veselim lete *oceanom* (24)
 Reče Bogu *Mihail arhangel* (32)
 Tvoriteljom blista *poezijom* (34)
 Pod *haosne* ostalo oblake (53)
 I mom *tronu* primać ne smijahu (68)
 U predjele noći i *haosa* (92)
 Reče *Gavril* Ocu besmrtnome (107)
 Zaždiće se žertva k tvome *tronu* (109)
 Slatkoglasnom grmjet *armonijom* (125)
 Jednim glasom oba *arhangela* (132)
Mihail mu tihim glasom reče (155)
 A mir svaki svoju *sferu* ima (170)
Arhangele, uma visokoga! (181)
 Drug vam činom jednaki *Satana* (204)
Gavril reče Ocu prevječnome (212)
Satana je, naš drug blistatelni (217)
 Njihan *horom* besmrtnе ljubavi (220)
Arhangeli prvoprestolnici! (221)
 Gorda se je duša *Satanina* (224)
 Na *tron* gordi iz ništa popela (245)
 Kojino sam *ocean* vozdušni (257)
 I vjenči ih svetim *magnetizmom* (259)
 Ja bih sve njih u grdnje *komate* (266)
Adama je na zlo prevlastio (274)
Adamova lakovjernost grdna (277)
Satanine mračne namišljaje (281)
 Pod mojijem privezani *tronom* (289)
Adamu je počest obećao (296)
Arhangela oba jednoglasno (302)
 Čudo da nas u *kristalne* stupce (303)
 Kod tvojega *trona* presvetloga (305)
I sljepota duha *Satanina* (307)
Atom uđe u Sunčanu zraku (318)
Satana je, lišen svetilišta (328)
 Zlu vječnome podigā *katedru* (330)
 A mirove sretnim *angelima* (340)

Iz IV pjevanja

Ah, *Satano*, ravnočini brate! (11)
Mihail mu poče govoriti (12)
I tvojojzi kruni *arhangelskoj* (20)
 Koji te je iz jednog *atoma* (23)
 Okrunio krunom *arhangelskom* (25)
 Ah, *Satano*, obrati poglede! (28)

Mihaille, podobni mi činom! (44)
Proštenija ne ište *Satana* (48)
Neće nigda *Satanina* duša (67)
Neće nigda *Satanina* usta (69)
Već je hitra *Satanina* duša (71)
U prošloga okeana njedra (116)
Na komate lečahu bezdnama (130)
iz haosa zdrobljenih nebesa (147)
Al' *Satana* otkriva tainu (154)
Iskrenošću lika *Adamova* (167)
Gavril poče *arhangel* zboriti (183)
No huljenja *hiljade* krikovah (184)
Gavrilovu riječ presjekoše (187)
Na *zefirna* polećeše krila (189)
Satanini zloumišljenici (191)
Evo *Adam*, evo Noelošan (201)
Evo Razec i evo *Askela* (202)

Iz V pjevanja

Lomnom jekom vojničke muzike (31)
Da svemoćnim *tronom* zavladaju (40)
Na sredinu bučna *okeana* (46)
No vi moćnim *tronom* zavladiši (50)
Svi ledovi dva protivna *pola* (51)
Na *hiljade* udvoji se vide (68)
Angelskom su krvlju obojeni (72)
Adam s likom svojijem odstupi (83)
Noelošan, Razec i *Askela* (87)
Zabunjena pognaše *Satanu* (114)
Raspłamana nesitom *stihijom* (118)
De mračnošću *sfera* uzbnjena (140)
Već huljenja, kažu, *Satanina* (168)
Jer *angela* jednog nebesnoga (181)
U gordi stas *kedra* nebesnoga (183)
Poletio po nebesnoj *sferi* (185)
Praznovaće sjutra u *horima* (203)
Nepravda je *Satanine* duše (211)
Ad se zove, zlosti mučilište (213)
Gordi (Vb) *adskim* samodržavijem (216)
Dve *stihije* u njem su užasne (224)
Na sve kraje carstva *Satanina* (228)
Stiks je carstvo zločestiva cara (231)
Kocita će plaćevni valovi (241)
A za njime *Flegeton* i *Mente* (244)
Sa ljutošću *Ada* nesitoga (245)
Među dvije protivne *stihije* (246)
Tamo teče tajni potok *Lete* (247)
Na njem straže kćeri *Gorgonine* (248)
Po njega je *okean* veliki (250)
U njedrima gadna *okeana* (261)
Hiljadu se nadimlju volkanah (262)
Pune (Vb) gadnom smjesom *okeana* (276)
Okeana istoga mrskoga (278)
U *tartaru*, carstvu huliteljah (281)
Tamo *hidre* strahovite fište (288)

Tamo mrske bez broja *ehidne* (291)
Himere su тамо i *drakoni* (294)
Krokodili, gadna čudovišta (299)
U mrakama čekaju *Satanu* (300)
S krikovima *Ada* priličnima (302)
Iako je njihova *stihija* (304)
Svaku ostrost zubâ u *tartaru* (309)
Huče strašno *adski* uragani (322)
Riču grdna *tartarska* strasila (324)
Tutnji *tartar* iz mračne utrobe (328)
Arhangeli s blagogovjenjem (335)
S carem *Ada* jednakovo vođahu (339)
Na *zefirna* razlučena krila (358)
Oko *trona* i gore sveštene (359)
Svekolike borbe *okeanah* (361)
K *tronu* Tvorca pogled obratiše (374)
Hiljadama munjah upregnuta (385)
Na *Satanu*, grdna otpadnika (393)
Hiljade se kroz otpadnu vojsku (404)
Car *tartara* i njegova vojska (406)
Bezdne hladne zasute *atomom* (412)
Ne *zefira*, ne luče, ne glasa (415)
Mirijade svetlijeh mirovah (424)
Srojiše se Tvorcu oko *trona* (427)
Na *Satanu*, Neba otpadnika (434)
Gospod slave na *tron* se povrati (440)
U oblačne nepregledne *hore* (447)
Uzlećeše po blaženoj *sferi* (448)
Himni (Pl) svete slave počinuše (454)
I grmljava slatkijeh *muzikah* (455)
U *tartarsko* mračno vladenje (465)
K pobedenoj *Sataninoj* vojsci (469)
U kipeće bezdne *tatarove* (484)
Satanini soputnici grdnji (487)
S sjajnog Neba do propasti *Ada* (489)
Tri dana su *adski* legioni (491)
S kraja Neba u utrobu *Ada* (494)
U dimljiva žvala *tatarova* (498)
Žedno *tartar* drhteći ječaše (499)
Činjaše se da ih svod *tartara* (505)
Nego da će tresnut u *komate* (507)
Dok zaurla *Cerber* iz dubine (508)
I da straži vrata od *tartara* (510)

Iz VI pjevanja

Po pobjedi strašnoj nad *Satanom* (1)
Arhangeli prvoprestolnici (4)
I premnoge *hiljade* sjajnijeh (5)
Heruvimah i pak *serafimah* (6)
Nakazanje *Adamovo* javlja (12)
Nedaleko od mračnoga *Ada* (14)
Adamova i njegova lika (16)
Od *haosa* i mračne prašnine (18)
Stihije ču na njem poumjerit (19)
Kako što sam gordu caru *Ada* (31)

Tako danas lišavam *Adama* (35)
 Prilično će biti *angelskome* (82)
Adski spomen veze sa *Satanom*
 Ali *adsko* prokletje duha (104)
 Sa prvijem *Adam* pokoljenjem (111)
 Od *Satane* dušegubitelja (113)
 Jer će *Adam* prvi plot čovječku (114)
 Zli vlastitelj *Ada* nesitoga (116)
 No pogubne mrake *Satanine* (126)
 Na Zemlji će *hiljade* božestvah (131)
 Biće zloba duše *Satanine* (142)
 Kada *Adam* s legionom svojim (152)
 U *Ad* idu slepi priverženci (159)
 Posle Zemlju, užasa *katedru* (161)

Polećeš od *trona* Višnjega (172)
 Od prašine i crna *haosa* (185)
 Sačiniše *okean* opširni (193)
Adam prede nebesnu granicu (201)
 Evo *Adam* u plot obučeni (204)
 Sa podrugom u polja *edemska* (205)
 Pogleduje *edemsku* krasotu (209)
 Bezakona ruka *Kainova* (232)
 Ubojicu *Kaina* na Zemlji (234)
Kainovi bezbrojni potomci (237)
S idolima svakoga izroda (242)
 Sa *tamjanom* oltar okađuje (248)
 Videć gadne zmije, *krokodile* (249)
 Popirući zlobu i *tirjanstvo* (269)

Azbučni spisak grecizama potreban je i zbog toga što oni *nisu ovdje upotrijebljeni jednokratno*, već po dvaput, triput... Neki čak po deset puta! Evo sad toga spiska, koji će korisniku ovog članka olakšati preglednost i omogućiti uvid u ovaj sloj pjesnikova vokabulara:

A	I	O
Ad	Idea	okean
adski	ideje	okòl
Adam	idoli	organ
Adamov	K	orizont
Aleksandar	kristal	
angel	kristalni	P
angelski	katedra	porfira
arhangel	komete	Pitagor
arhangelski	kedar	poeta
armonija	komati	poezija
Askela	Kocit	pol
atom	krokodil	
D	Kain	
dijalekt	Kainov	S
drakoni	L	Satana
Đ	Leta	Satanin
Đorđe	M	serafim
E	mana	Ssimpatija
edemski	magnet	stihija
elektrizam	magnetizam	Stiks
Epikur	materija	sfera
ehidne	Mente	T
Z	mikrokozma	tirjan(in)
zefir	Mihail	tirjanstvo
zefirni	mirijade	tartar
	muzika	tartarov
		tartarski

tamjan	F	heroj
teleskop	fizičeski	hidre
topaz	Flegeton	himere
tron		himni (pl)
trononosni	H	hiljada
		heruvim
		hor
U	haos	C
Uran	haosni	
	Herkul	Cerber

Između ovih *stotinjak* grecizama najviše je tu imenica. Prema opštelingvističkim zakonitostima to se moglo i očekivati, zato ovome pretimu leksike nije ni potrebna egzemplifikacija. Začudno je da tu nema nikako glagola, ali ima pridjeva i brojeva. Pridjevi su mahom odnosni ili prisvojni, a broj je samo jedan: *mirijade*. U našem današnjem jeziku taj se broj doima više kao prilog. Navećemo i nekolika pridjeva: *adski*, *Adamov*, *angelski*, *arhangelski*, *Gavrilov*, *Gorgonin*, *edemski*, *fizičeski*, *kristalni* itd. Ukupno ih ima oko 20, dakle više nego što bismo to očekivali. Što se imenica tiče, zanimljivo je da osim apelativa ima tu dosta *vlastitih* imenica i *terminskih* riječi. Prvu skupinu ilustrovaćemo sljedećim primjerima: *Adam*, *Aleksandar*, *Askela*, *Gavril*, *Epikur*, *Flegeton*, *Kain*, *Kocit*, *Leta*, *Mihail*, *Mente*, *Stiks*, *Herkul* itd. U tematskom pogledu lako je zaključiti da su sve te imenice preuzete iz istorije, zatim iz Biblije i antičke mitologije. Termske su riječi: *atom*, *dijalekt*, *mäna*, *magnet*, *teleskop*, *tamjan* itd. I njih ima oko 20.

Ako se sad uzme u obzir siže što ga je pjesnik odabrao za ovaj svoj spjev, a k tomu još pridruži poetski zadatka koji je on sâm sebi pri tom postavio — onda će nam biti posve jasno zbog čega je pjesnik odustao od pučkoga rječnika i izgradio sebi vlastiti vokabular. Za izgradnju novoga književnog stila Njegošu nisu mogle poslužiti lekseme iz pučkoga govora niti onaj bogati sloj orijentalizama kojim se on obilato služio u ranijim svojim spjevovima. Za misaonu poeziju i za izgradnju filozofskog jezika on je imao na raspolaganju *samo* onu leksiku što su mu je nudila 3 sveštene jezika evropskoga hrišćanstva: grčki, latinski i crkvenoslovenski. Upravo zbog toga u LM su obilato zastupljeni grecizmi, latinizmi i slavjanizmi. Nema sumnje, grecizmi su u LM uveliko doprinijeli psevdoklasičističkom zvučanju spjeva. Oni su ovdje veoma funkcionalni i obogatili su Njegošev pjesnički izraz u poželjnometu smislu.

DIE LEHNWÖRTER AUS DEM GRIECHISCHEN IM WERK LUČA MIKROKOZMA Zusammenfassung

In diesem Epos von Njegoš fällt eine fast völlige Abwesenheit von Turzismen auf, im Unterschied zu anderen seiner Epen, wo ziemlich viele Turzismen vorkommen. In »Luča mikrokozma« wimmelt es aber von Gräßismen und Slawjanismen. Daraus zieht der Autor die Schlußfolgerung, daß diese Erscheinung durch das Genre bedingt ist: die Tonalität und die Ideen in diesem Epos beruhen auf Gräßismen und Slawismen, sie verlangen keine Orientalismen.